ANUL XVII — Seria II. — No. 16 6 PAGINI 3 lei C. Marţi 22 Octombrie 1940

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefon: 3.26.69 Str. Anghel Saligny 2

ABONAMENTE
1 an . . . . Lei 1000
6 luni . . . . „ 500
3 luni . . . . „ 250

Fapte concludente

de Mircea Pop

Am asistat ieri la o mare biruinţă a sportului românesc: victoria Unirii Tricolor. Pe linia de înfăptuiri româneşti a zilelor pe care le trăim, performanţa echipei Oborului e o nouă confirmare a unei stări de lucruri evidente. Şi anume: nu vrem astăzi un sport cu adevărat românesc pe motivul că ar fi cerut neapărat de comandamente superioare de Stat ci pur şi simplu pentrucă Românii sunt mai buni.

Cândva, o mărturisim aici, pretindeam românizare în sport bizuindu-ne pe o sumedenie de considerente valabile, în afară de acela al superiorităţii sportului românesc faţă de cel minoritar.

Astăzi, situaţia e clarificată de fapte. Problema superiorităţii e tranşată, şi încă pentru totdeauna. Succesul sportivului român căci al lui e — este cu atât mai mare cu cât el n'a fost avantajat, favorizat, venerat şi adulat ca cel minoritar. A răsbit singur prin condiţii de viaţă imposibile. S'a impus prin propria lui voinţă şi valoare.

Deaceia relevăm semnificaţia rezultatului ultim al Unirii Tricolor, echipă românească, cu activitate exclusivă pentru sportul românesc, chiar în acele vremuri când o asemenea carte de vizită putea fi un act de acuzare nu unul de laudă ca astăzi.

Acestea sunt concluziile matchului dela Obor, în ce-i priveşte pe învingători.

Dar şi despre învinşi avem ceva de spus. Cineva care iubeşte viaţa din arenă, ne-a întrebat imediat după joc: «Domnule da Rapid nu mai are de gând să-şi românizeze echipa şi s'o curete de numele minoritare» care figurează în ea? I-am răspuns că — probabil — NU. Din moment ce însuşi factorii conducători sunt străini de neamul nostru, o politică de românizare ar fi un non sens. Nu-i aşa domnilor feroviari?

Rapidul rezistă pe o linie de incalificabilă sfidare. Nu ne mai obosim să-l avertizăm.

Vor veni faptele să vorbească în locul nostru!

Ai treilea match

Germania a învins Bulgaria cu 7-3 (3-2)

MUNCHEN 20. — Primul match de football din calendarul internaţional de toamnă al Germaniei, s'a disputat astăzi în localitate între echipa reprezentativă a Reichului şi aceea a Bulgariei.

Jocul s'a desfăşurat în prezenţa a 30.000 spectatori, cari au aplaudat echipa învingătoare a gazdelor.

Rezultatul matchului a fost 7-3 (3-2).

De notat că în acest match, naţionala Germaniei a fost completată cu mai multe elemente tinere

Punctele au fost realizate de Conen (4), Gaertner (2), Lehner pentru Germania, Angheloff (2) şi Koloff pentru Bulgaria.

A arbitrat Kiss (Ungaria) următoarele formaţii:

GERMANIA: Klodt, Streszle, Moog, Kupfer, Goldbummer, Hamerl, Lehner, Walter, Conen, Sing, Gaertner.

BULGARIA: Anonoff (Albeff), Lograkoff, Kitanoff Petroff, Nedekof, Stamboleff, Milleff, Angheloff, Belipakolt, Kaloff.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

Ripensia	6	4	2	0	18: 5	10
Unirea Tric.	6	5	0	1	17: 1	10
Venus	6	4	1	1	23: 8	9
Mica	6	4	0	2	16: 9	8
Sportul St.	6	4	0	2	20:13	8
Rapid	6	3	1	2	19:14	7
UDR	62	2	2	2	17:13	6
Gloria	6	2	2	2	10:15	6
Gloria CFR	6	1	2	3	8:13	4
F. C. Ploeşti	5	1	0	4	6:17	2
F. C. Craiova	6	0	2	4	10:19	2
Universitatea	1	0	0	1	1: 2	0
F. C. Brăila	6	0	0	6	2:34	0

Rezultate

Bucureşti: Unirea Tricolor — Rapid 5-1 (1-0)

Timişoara: Ripensia — U. D. R. 2-2 (1-2)

Arad: Gloria — Mica 1-0 (1-0)

Sibiu: Sportul Studenţesc — «U» 2-1 (1-1)

Galaţi: Gloria C. F. R. — F. C. Craiova 1-1 (0-1).

Surprizele au început să încurce clasamentul. Scoruri mari, alături de rezultate strânse caracterizează etapa a şasea a Diviziei Naţionale A.

Petrică Rădulescu ieşit inoportun din poartă, priveşte deprimat, la balonul expediat în plasă de Lulu Mihăilescu. Vintilă, Lengheriu şi Slivăţ îl privesc... admirativ

După calmul etapei trecute, footballul primei divizii a fost turburat de câteva rezultate neprevăzute şi de scoruri exagerate în această Duminecă de toamnă autentică.

Uvertura s'a făcut Sâmbătă, când Venus, fără să forţeze, numai în distracţie, a administrat zece goaluri formaţiei fantomă de la Brăila.

Ieri, Duminecă, s'a mai înregistrat un scor record al Unirii Tricolor în dauna Rapidului, apoi două matchuri nule şi două rezultate strânse.

Să le luăm pe rând.

Dacă rezultatul de la Obor entuziasmează privit din punctul de vedere al Unirii Tricolor în schimb văzut prin prisma Rapidului, pare normal. Vedetele feroviare au jucat fără convingere, profesionist şi abstract. Au schiţat acţiuni frumoase, au întrecut în tehnică pe învingători, dar au mâncat bătae. Dece? Foarte simplu. Fiindcă în momentul de faţă nu mai sunt o echipă. La Rapid sunt prea mulţi jucători cari nu-şi mai văd rostul prezenţei în footballul românesc.

In schimb Unirea Tricolor cu tot golul făcut de Alecu Andrei, a fost mai mult decât o echipă: a fost o forţă căreia nu ştim ce altă formaţie din ţară i-ar fi putut rezista eri. Cu această ocazie oborenii ne-au arătat că footballul nu este numai o chestie de picioare şi nici măcar numai de judecată. Am văzut ieri la Unirea forţa sufletului pusă în slujba efortului fizic. De acea şi jocul Unirii Tricolor a fost armonios şi mai tot timpul frumos, motivând locul pe care îl ocupă în clasament.

Ripensia, deşi a jucat la Timişoara, n'a putut învinge pe UDR. Rezultatul este extrem de slab pentru timişoreni, cari în curând se vor vedea periclitaţi la şefia clasamentului. Este însă preţios pentru reşiţani, cari au dovedit că revin la forma lor veche.

Gloria CFR de asemeni acasă, n'a putut învinge nici ea adversarul, pe FC Craiova. De fapt echipele sunt de valoare egală, aşa că rezultatul nu surprinde.

Victoria GLORIEI asupra Micei este meritată şi a fost mult uşurată de faptul că matchul s'a jucat la Arad.

In sfârşit Sportul Studenţesc cu o garnitură fantomă a reuşit să învingă la limită o Universitate neantrenată şi lipsită de unii titulari.

In urma acestor rezultate, clasamentul a suferit modificări favorizate fiind Unirea Tricolor, Venus şi Sportul Studenţesc.

De remarcat că echipele bucureştene au învins adversarii din provincie şi că singura victorie obţinută în deplasare a fost aceea a Sp. Studenţesc.

V. P.

Bucureşti a învins Viforul Dacia cu 96-94

Tâlmaciu recordman pe 5.000 m. O admirabilă întrecere la ştafeta suedeză

Ziua doua a matchului acesta, care pentru mulţi a însemnat unul din frumoasele, dar mai ales unul din cele mai disputate întreceri ale anului, a dăruit Bucureştiului, după un splendid efort al alergătorilor de ştafetă, biruinţa, Viforului Dacia şase victorii din cele nouă ale zilei, iar tuturor o vreme mai prietenoasă, ba chiar blândeţea unui soare, pe care îl ştim nelipsit dela reuniuni atletice.

Pasiunea concurenţilor, a galeriilor n'a depăşit niciun moment cavalerismul atât de absent uneori. Şi acest lucru ne bucură, fiindcă noi nu vedem în acest match «dorinţa Viforului de a învinge cu ochii închişi Bucureştiul» sau «ambiţia Bucureştilor de a răsturna răutăcios calculele galbenilor», ci mult mai mult, **un bun prilej de propagandă a atletismului românesc.** Este adevărata semnificaţie a acestei întâlniri şi ar fi păcat ca sensul ei să fie falsificat. Dincolo de patimă şi culise, trebue s'o spunem cu toţii, cu gândul la destinul atletismului bucureştean, acest match e sortit, nu numai să creeze o tradiţie, dar şi să aducă cu ea, frumuseţea şi dârzenia marilor dispute atletice. Am văzut eri adversari felicitându-se sincer, conducători de club cari au dat uitării (şi credem pentru totdeauna) aşa zisele rivalităţi atletice.

Şi încă un amănunt, pe care am vrea să nu-l ignoraţi şi care şi dvs. ca şi nouă ne-a adus o satisfacţie, pe care n'am trăit-o de ani de zile: la concursul de pe Anef, în amândouă zilele, **n'a concurat niciun minoritar.** Este o bucurie şi un îndemn pentru viitor.

Cum tot bucurie ne-a adus **recordul lui Tâlmaciu,** al acestui excepţional Tâlmaciu (care însă n'a înţeles că talentul are şi el vieaţa lui). Eri viforistul a alergat singur sub 16 minute, într'o probă în care secondat de Dinu Cristea sau măcar de Radu Ioniţă ar fi reuşit un timp şi mai bun. Recordul lui Tâlmaciu — verigă dintr'un lanţ lung — ne-a dăruit nu numai modificarea tabelei de recorduri dar şi aceea a celor mai bune performanţe. Cel mai bun timp al lui Dinu din acest an: 15.47.6. Al lui Tâlmaciu 15.44.6. Recordul de juniori al lui Cristodorescu, Tâlmaciu l-a îmbunătăţit cu aproape un minut (recordul vechiu 16.35.6). Este desigur aceasta încă un merit al acestei admirabile comportări, asupra căreia vom reveni.

Dar concursul de eri ne-a mai adus ceva: apariţia ing. Filitti, în chip de aruncător de ciocan. A fost de departe cel mai în «formă» oficial. Şi cu mai multă supleţe, d. Filitti va renunţa cerând la cronometru şi banderolă oficială, pentru a concura pe stadion ca atlet. Şi dacă până azi alţii au primit plachetele inginerului Filitti, de-acum înainte e rândul d-sale să le primească pe-ale altora...

Sosirea în cursa de 100 m. plat

In fine, ştafeta 400x300x200x100 a însemnat cel mai frumos final de match atletic. De soarta ei, depindea soarta matchului, încordarea şi efortul a şaptesprezece întreceri, două zile de sbucium şi elan tineresc. Inaintea plecării în ştafetă, decisiva şi minunata ştafetă de eri, punctajul era 91 puncte la 91. Vă închipuiţi câte nădejdii puneau şi unii şi alţii în această probă, ultima şi totuşi prima ca însemnătate. Invingeai-câştigai matchul. Nu! Il pierdeai. A fost o ştafetă cum nu se poate descrie într'o cronică. Trebuia văzută, urmărită, aşa cum au urmărit-o şi trăit-o eri pe Anef, spectatorii înălţaţi în picioare, transfiguraţi de emoţie, înlănţuiţi de entuziasm.

400 m. garduri: S. POPESCU Bucureşti 65.3

Cursă disputată, în care pe rând şi-au disputat întâietatea, Şerbacov, Drăgulănescu şi S. Popescu. Turnanta a adus ca şi altădată lucruri neprevăzute. Iar pe ultima sută Popescu şi-a asigurat victoria, urmat de aproape de Eftimescu care a făcut o cursă curagioasă şi de Drăgu-

Continuare în pag. 6-a

Campionatul de tennis profesionist

VECHII CAMPIONI INVINŞI DE TALENT ŞI TINEREŢE

Am afirmat numai din cronicele anterioare că matchurile dintre bunii profesionişti pot satisface pe cei mai exigenţi cunoscători şi se pot ridica la nivelul disputelor pasionante ale amatorilor.

Două din partidele aşteptate au adus victoria talentatului MARIN BĂDIN şi revelaţiei campionatelor prfesioniste, GICĂ COBZUC, care se conturează din ce în ce mai precis ca finalişti — şi ne fac să aşteptăm nerăbdători întâlnirea dintre ei.

Iată filmul matchurilor:

Marin Bădin învinge pe Ilie Ivan

Setul I. Marin Bădin, surâzător ca totdeauna, începe jocul sigur, viguros, luând conducerea imediat cu 2-0.

Ilie încearcă un joc cu mingi înalte şi scurte, care credea că nu-i vor conveni adversarului, dar acesta răspunde prompt prin smaşluri puternice, plasate foarte cruciş şi prin stopuri care cad imediat lângă fileu şi aproape de liniile laterale.

Ilie schimbă tactica şi joacă acum cu mingi lungi extrem de plasate şi atacă uneori de pe linia de mijloc cu voleuri, care surprind adversarul. Această schimbare fericită îl duce încet, dar sigur către victorie.

Isbuteşte astfel să egaleze pe Marin la 4-4 şi să conducă imediat cu 5-4 şi 40-15, având două set-bal-uri, pe care ghinionist şi nervos le ratează, permiţând lui Marin Bădin să egaleze 5-5.

Contrariat Ilie nu-şi mai supraveghează atent acţiunile.... Vedem astfel că nu ţine seamă de influenţa vântului asupra stopului şi min-

(Continuare în pag. 6-a)

Românismul definitiv victorios în sport

Unirea Tricolor a înfrânt cu 5-1 (1-0) pe F.C. Rapid

Lichidînd tradiţia „vedetelor" şi cîştigînd goalurile consacrării definitive

Cel mai bun spectacol al lui Petrescu

Iată deci, că Unirea Tricolor a luat lucrurile în serios şi s'a aşternut pe dărâmare de idoli, de legende.

Căci, în ultimul timp, cum nu existau decât două forţe reale în campionatul român, Venus şi Rapid, nu se putea închipui o a treia care să le poată dărâma.

De data aceasta, în timp ce forţele fruntaşe şi-au oprit valoarea în loc, Unirea Tricolor şi-a mărit potenţialul ofensiv, şi-a strâns rândurile în jurul unui gând precis: detronarea zeilor:

Şi a isbutit.

Intâi cu Venus, într'un match în care numai datorită unor greşeli de amănunt n'a terminat la scor.

Apoi pe Rapid, l-a învins categoric, fără nici-un drept de apel.

Acolo, în Obor, s'a petrecut ceva. Ceva, de bunăseamă, minunat.

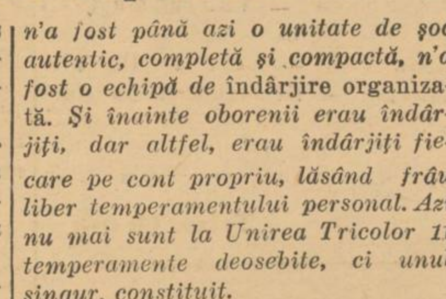
O totală schimbare la faţă, fiindcă Unirea Tricolor a depăşit criza aceia de moral şi unitate, atât de mult, atât de neaşteptat, încât azi echipa dela Obor este echipa cu cea mai mare forţă sufletească, cu rezerve de energii pe care le pot invidia jucătorii din Giuleşti.

Să fie vâna de aer nou a vremurilor?

De bună seamă

Unirea Tricolor a câştigat acum ceiace i-a lipsit mult timp: personalitatea.

A fost totdeauna o echipă de isbucniri, de momente de năvală, dar n'a fost până azi o unitate de şoc autentic, completă şi compactă, n'a fost o echipă de îndârjire organizată. *Şi înainte oborenii erau îndârjiţi, dar altfel, erau îndârjiţi fiecare pe cont propriu, lăsând frâu liber temperamentului personal. Azi nu mai sunt la Unirea Tricolor 11 temperamente deosebite, ci unul singur, constituit.*

O fază a matchului Rapid — Unirea Tricolor

Unirea Tricolor este o echipă, şi încă una de mare valoare. In orice caz, în footballul bucureştean a luat întâetatea. Şi-a câştigat galoanele corect, cu efort mare şi din vreme pregătit, deci merită. Iar noi suntem mulţumiţi că însfârşit de câţiva ani încoace, s'a mai întâmplat CEVA în footballul nostru.

Dacă, după matchul cu Venus, se mai şoptea că «întâmplarea, tradiţia...» sau mai ştiu eu ce factor lăturalnic a fost pricina... victoriei, de data aceasta, matchul cu Rapid a confirmat o valoare de negândit dar o valoare certă şi impresionantă a echipei dela Obor.

Match de încleştare

In matchul cu F. C. Ploeşti, Unirea Tricolor a prestat un joc mai frumos, mai limpede în structura, în coreografia lui.

Contra Rapidului, nu ne-a mai dat un spectacol de coreografie, fiindcă adversarul era altul, net superior celui de Dumineca trecută, dar ne-a furnizat un joc mai frământat, mai încleştat, mai trudit.

Am văzut cât se poate întinde echipa oboreană. Şi s'a întins cât a fost nevoe, fără să o fi sguduit efortul.

Au fost, la început, faze nelămurite, care nu cristalizau încă iniţiativa, nu percizau de ce parte era. Au fost faze prersărate cu momente deajuns de categorice. Ce se vor fi întâmplat dacă Lulu, spre exemplu, la o centrare de pe extremă a lui Soni, cu care schimbase locul, n'ar fi trimis afară, dacă atunci când Cricitoiu i-a «furat» o minge lui Şlivăţ, Dumitrescu ar fi putut-o realmente utiliza, dacă Bogdan ţâşnind ca din praştie, n'ar fi fost blocat de Petrescu, dacă, cu Petrică Rădulescu căzut la o minge falsă, n'ar fi salvat Slivăţ?

ION BALEANU

(Continuare în pag. IV-a)

Campionii perseverenţei

Cuvinte de laudă?

Sunt insuficiente. Ceiace au reuşit flăcăii camaradului Vică Negulescu nu poate fi explicat în limitele unei cronici de specialitate. Fenomenul unirist este întâi de toate un fenomen spiritual, apoi unul sportiv — pe planul tehnic.

Revelaţia oboreană vine să parafeze o mare dreptate pe care am încercat, principial, s'o impunem în sport: promovarea elementului românesc pur în footballul naţional.

Ori, ce s'a petrecut ieri în faţa miilor de spectatori dela Obor?

Tocmai dreapta judecată a procesului de românizare şi întinerire de cadre.

Deoparte băieţii Unirei, nume oarecare de Petreşci, Ilieşti, Mihăileşti, etc.; de altă parte nume consacrate cu sonorizarea plăcută timpanelor din fostele comisii de selecţie.

Ieri, Auer, Baratki, et Co — au înclinat pavilionul.

E drept, l-au înclinat corect, la luptă dreaptă.

Nimeni nu-i acuză. Dimpotrivă.

Dar, o recunosc şi ei de bună seamă, şi-au găsit pe alţii mai buni, mai tineri, mai aprigi mai crânceni.

Camponii galeriilor oborene, au devenit prin perseverenţă, luptând cu spectrul retrogradărilor, cu atâtea si atâtea necazuri, campionii celui mai preţios football românesc, footballul Capitalei.

CATRE PRIETENII ŞI CORESPONDENŢII NOŞTRI

Pe această cale adresăm un apel stăruitor către prietenii şi corespondenţii noştri din ţară şi Bucureşti, rugându-i să ne semnaleze cazurile de boicot al ziarului nostru din partea depozitarilor vânduţi unor alte interese, — lesne de înţeles.

Avem nevoe de numele şi adresele lor pentru a lua măsurii în consecinţă.

„Gazeta Sporturilor" a fost recunoscută ca ziar legionar

Către Gazeta Sporturilor
Str. Anghel Saligny 2
Bucureşti

SE APROBA APARIŢIA PUBLICAŢIEI LEGIONARE «GAZETA SPORTURILOR» CARE VA FI EDITATA LA BUCUREŞTI.

PUBLICAŢIA APARE ZILNIC SUB CONDUCEREA CAMARADULUI VIRGIL POPESCU.

TRAIASCA LEGIUNEA ŞI CAPITANUL.

Biroul Presei Legionare
ss. HORIA STAMATU
19 Oct. 1940